

FÓTBÓLTUR OG KÓRSANGUR ERU AVSTRESSANDI

VIT **KENNA** HANN SUM **DUGNALIGA** SAKFØRARAN OG SUM **HARTARBEIÐANDI** FORMANNIN Í **FÓTBÓLTSSAMBANDINUM**. MEN TÁ **HANN** SKAL **STRESSA** AV, HUGNAR **CHRISTIAN ANDREASEN** SÆR VIÐ **KÓRSANGI** ELLA GITTARSPÆLI TIL **HÚSBRÚK**

SAMRØÐA

Leo Poulsen
leo@sosialurin.fo

Hann er gamal í garði í Fótóbóltssambandi Føroya, so tað er ikki heilt av tilvild, at Christian Andreasen situr sum formaður í FSF.

– Eg kom í nevndina í FSF á fyrsta sinni í 1986 og havi sitið í skiftandi tíðarskeiðum líka síðani. Eisini havi eg í mong ár virkað sum advokatur hjá Fótóbóltssambandinum, so áhugin hevur altíð verið har, sigur Christian Andreasen.

Hann sat í FSF-nevndini frá 1986 til 1988, og so aftur frá 2002 til 2004. Og í 2010 varð hann so valdur til forseta.

– Eg fekk eina áheitan um at stilla upp til forseta, og tá eg havi arbeitt so nógv ár innan felagsskapin, kendi eg hann innanífrá. Og tað sigur seg sjálvt, at áhugin eisini var til staðar, tí talan er um eitt spennandi arbeiði, har eg sá nógvar møguleikar. Tí tók eg av teirri avbjóðingini, sigur Christian Andreasen.

Sjálvur hevur hann, eins og flestu aðrir ungir dreingir, spælt fótólt.

– Á yngri árum spældi eg nógv fótólt, men tað var í eitt lutfalsliga stutt tíðarskeið. Tá eg fór niður at lesa í 1980, gavst eg við at spæla fótólt, men áðrenn tað spældi eg sum málverji við B68 heilt frá piltaliðnum, dreingja- og unglingaliði, og onkuntíð eisini á aðru deildarliðnum, sigur Christian Andreasen.

Seinastu mongu árin hevur hann eisini sungið við kórinum hjá Symfoni-orkestrinum.

Hann syngur annan bass og hevur altíð havt áhuga fyri sangi og tónleiki.

– Ja, tað hevur altíð havt mín áhuga. Tað hevur altíð verið nógur tónleikur har, sum eg havi verið. Eg havi eisini

**TAÐ ER SJÁLVANDI SANGURIN SJÁLVUR, SUM
DREGUR, MEN EISINI TAÐ SOSIALA Í TÍ. OG
SO AVBJÓÐINGIN Í TÍ, TÍ TAÐ SETUR KRØV OG BER
AVBJÓÐINGAR VIÐ SÆR AT SYNGJA Í KÓRI**

Syngur í kóri

Men meðan Christian Andreasen gavst við fótóltinum, hevur hann eitt annað frítíðartriv, sum hevur hingið betri við.

– Eg havi sungið í kóri í nógvar Harrans ár. Eg byrjaði at syngja í kóri sum blaðungur. Tá eg gekk í Hóydølum, sang eg við kórinum har. Niðri sang eg við Húsakórinum, og síðani 1998 havi eg sungið við Tórshavnar Manskóri, sigur Christian Andreasen.

spælt í orkestri og í hornorkestri. So tónleikur og sangur hava altíð fylt nóg, sigur Christian Andreasen.

Tað eru fleiri ymisk ting, sum draga í kórsanginum.

– Tað er sjálvandi sangurinn sjálvur, sum dregur, men eisini tað sosiala í tí. Og so avbjóðingin í tí, tí tað setur krøv og ber avbjóðingar við sær at syngja í kóri, sigur Christian Andreasen.

Og í serligan mun er eitt, sum dregur.

– Tað eru upplivingarnar. Eg havi verið fleiri ferðir uttanlands við Mannskórinum, í Eysturríki og í fjør í Russlandi, so tú fær eina rúgvu av upplivingum í kórsanginum, sigur Christian Andreasen.

Neyðugt at kopla úr

Um seg sjálfan sigur Christian Andreasen, at hann arbeiðir nóg, fyrst og fremst sum advokatur.

– Men eg havi serliga tey seinastu árin lagt stóran dent á eisini at halda frí. Fyri nógvum árum síðani gavst eg at arbeiða í vikuskiftinum. Fyri yvirhøvur at kunna arbeiða í mínum tempo er neyðugt eisini at hava onnur áhugamál, sigur Christian Andreasen.

Sum dømi nevni hann kórsangin, men hann hevur eisini onnur frítíðartriv.

– Mær dámar sera væl at ganga í náttúruni, og so havi eg eisini ein hest standandi í Havnardali, so eg ríði eitt sindur.

– Arbeiðið sum forseti í Fótóbóltssambandinum er eisini við til at variera dagligdagin og virkar harvið eisini avstressandi, sigur Christian Andreasen.